

Poštovní Glasník

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 11. februarja 1928.

5. številka.

Zakaj je potrebna enotna organizacija.

(Nadaljevanje).

9. Kaj bi bilo s krajevnimi skupinami?

Likvidacija obeh društev in spojitve v enotno organizacijo bi se izvršila pod določenimi pogoji na kompromisni podlagi.

Sestav skupne organizacije, ustanovitve odsekov in ureditev finančnega delokroga smo že omenili. Treba pa bi bilo še razširiti ožji odbor tako, da bi bile zastopane v odboru vse izrazitejše skupine ptt. uslužbencev. Poleg ožjega odbora bi bil potreben morda še širši odbor, v katerem bi bile zastopane na primeren način vse sestavne edinice organizacije, t. j. krajevne (okrožne) skupine, ki bodo poleg zaupnikov glavni izvršilni organi v decentraliziranem sestavu organizacije. Današnje krajevne skupine obeh društev bi prevzela OPO kot svoje sestavne edinice s pravico, da jih sme reorganizirati glede oblike in delokroga kakor tudi glede na porazdelitev teritorija. Teritorialna decentralizacija je naša osnovna zahteva in glavni pogoj. Tej decentralizaciji primerno bo treba izpremeniti pravila OPO zlasti v tistih določilih, kjer je treba novemu sistemu primerno urediti ingerenco sestavnih edinic na centralo. Ta ingerenca mora priti do pravičnega proporcionalnega izraza na podlagi parlamentarnih načel pri zasedanju vrhovne instance organizacije, t. j. glavne skupščine in širšega odbora. Ta pogoj je treba uvaževati tudi v primeru, da bi se reorganizacija sedanjih društev ne mogla izvršiti na enkrat, marveč šele postopoma. To bi bilo izvršljivo na ta način, da prevzame vse sestavne edinice, t. j. krajevne skupine za svoje lastne sestavne edinice. Tak sklep je mogoč in ne nasprotuje niti določilom pravih OPO, niti pravilom posameznih društev, ker so vsi člani teh krajevnih skupin obenem tudi člani OPO.

Ravno tako je jasno, da mora OPO pospeševati v nezmanjšani meri dosedanje propagando organizacijske in članske zavesti med člani s podeželskimi sestanki, informativnimi zborovanji in zabavnimi prireditvami.

S tem bi bili v glavnih obrisih označeni vsi momenti, ki prihajajo v poštev pri tem tako važnem vprašanju glede likvidacije naših društev. Pri presoji vseh teh motivov je treba imeti neprestano pred očmi osnovno misel in težnjo, ki je sinteza vsega našega dela, naše naloge, naših naporov, naše dolgoletne vzgoje: koristiti svojemu stanu, svoji stroki, svojim sotovarišem in sotrpinom v tej stroki, koristiti skupnemu poštarskemu stanu. Da moremo koristiti, kar je naš cilj in naloga, mora sloneti naša organizacija na osnovnem principu vsake organizacije, ki se zove: enotnost, skupnost, kompaktnost, solidarnost in disciplina. Vsi, ki smo v isti stroki, neglede na službeni položaj, imamo iste interese. Nobenega ptt. uslužbenca od najvišjega pa do najnižjega ne more biti v naši skupni stroki, ki bi ne imel istih interesov, — interesov za blagor in napredek vseh kot celote in s tem vsakega posameznika. Kakor smo v svoji stroki zvezani vsi med seboj po svojem poslu, po svojih dolžnostih in pravicah in kakor ne more naša stroka pogrešati nobene skupine ptt. uslužbencev, tako moramo biti neločljivo združeni tudi v

svoji strokovni organizaciji, ki ne sme in ne more pogrešati nobene skupine, ako hoče obdržati svojo prirodno kontinuiteto, ako hoče biti koristna vsem in vsakomur in ako hoče, da bo njeno delo kronano z uspehom.

10. Torej katero društvo je odveč?

Mislimo, da smo dokazali v dosedanjih izvajanjih, da je poštnih društev preveč, da je neodpušljivo tratenje časa, moči in denarja, da mlatijo isto slamo trije občni zbori in odbori, da jo prepisujejo trije tajniki, da jo podpisujejo trije predsedniki ter da jo kupujejo in prodajajo trije blagajniki. Vprašanje je sedaj le, katera društva so odveč oziroma katera organizacija naj ostane kot enotna, skupna organizacija ppt. nameščenecv. V 5. poglavju teh naših izvajanj smo napisali, da vzbuja ta čudni sestav naših organizacij — ena organizacija z dvema društvoma, vsi trije pa z direktnim članstvom — dojem neorientiranosti in pri nepoštnih ljudeh mnenje, da je ena izmed teh organizacij odveč. Tam smo napisali stavek: V praksi se navadno izkaže kot odveč baš — OPO.

Kakor je ta trditev nekaj gorostasnega, vendar je razumljiva. Tako sta n. pr. v Zvezi drž. uslužbencev včlanjeni obe naši društvi — uradniško društvo in društvo nižjih uslužbencev. Zato OPO ne more biti včlanjena v Zvezi, ker tvori članstvo OPO ravno članstvo imenovanih društev. Dostikrat pa vzhic temu posega Obl. organizacija v delovanje Zveze, tudi imenovani poštni društvi se ob vsaki priliki sklicujeta na svojo višjo ediničo OPO, tako da potem Zveza (kakor tudi javnost in vsi ostali) ne more priti na jasno, češ, eno društvo ima uradnike, drugo društvo ima nižje uslužbence, kaj pa ima potem OPO in zakaj je še ta tukaj? V tem primeru in pri gledanju od te strani je res ravno OPO odveč.

V resnici pa je stvar čisto drugačnja. Res je namreč ravno nasprotno. V stanovskem gibanju slovenskih ptt. nameščencev ima eksistenčno pravico samo Oblastna organizacija ptt. uslužbencev, vsa druga poštna stanovska društva pa so odveč, nepotrebna in samo slabe celotno organizacijo in edinstveno akcijo. Stroka drž. uslužbenstva, katere organizacija ni razpredena po vsej državi in ki nima za vso državo enotne centrale, nima organizacije. Taki »ferajni« se v naših očeh ne ločijo od hišnih klubov. Oso- bje pošte, telegrafa in telefona v naši državi ima samo eno centralno strokovno in stanovsko združenje, to je Savez ptt. uslužbencev v Beogradu. Po pravilih Saveza so na sede-žu posameznih oblastnih pošt nih direktij ob- lastne poštne organizacije, kot podrednice teh pa v večjih krajih pododbori, v manjših pa krajevni odbori. To je ves sestav poštne organizacije v naši kraljevini. Ta sestav ne pozna ne uradniških ne neuradniških dru- tev, ne višjih ne nižjih. Kolikor se deli enot- na organizacija na posamezne edinice, se v nobenem primeru ne delj po činu in poslu, ampak samo teritorialno: Savez, oblastne or- ganizacije, pododbori in krajevni odbori (na- še krajeve skupine).

Pa društva niso nepotrebna samo iz formalnega pogleda, ampak tudi iz faktičnega. Kajti ne samo de iure, ampak tudi de facto je priznana v naši državi samo ena poštna strokovna in stanovska organizacija. Ta klopica društev, ki si jih »špoga« slovensko ptt, uslužbenstvo, ni samo brezprimeren luksus, ampak je tudi organizacijam izven Slovenije samo v zasmeh in pomilovanje, od merodajnih faktorjev v Beogradu pa niti znana, kaj šele priznana. Celo Savez, s katerim že 10. leto tako ozko sodelujemo, ni do letos vedel, da imajo naši uradniki poleg obl. organizacije svoje samostojno društvo in naši nižji uslužbenci zopet svoje samostojno društvo. Ko smo opozorili predsedstvo Saveza, da je vendar večkrat videlo predstavnike teh društev v Beogradu, je odkrito priznalo, da je bilo vedno uverjeno, da so to zastopniki oblastne organizacije, ki je razdeljena zaradi lažjega funkcioniranja na posamezne odseke v okvirju same organizacije. Prav nič drugačno mišljenje nimajo o teh društvih seveda v ministrstvu.

Iz vsega tega je torej jasno dokazano, katera društva so pri nas odveč. Ne govorimo tukaj o društvih, katerih člani stojijo izven OPO. Nimamo pravice vtikati se v njih zadeve, zato naj oni sami opravijo s seboj, kakor se jim zdi dobro in prav. Zaradi ugleda in zaradi pravilnosti pa moramo postaviti našo obl. organizacijo na edino pravilno stališče, na tisto, ki ga ji diktirajo pravila Saveza. V tem oziru ne smemo imeti več pardona, marveč moramo enkrat jasno izpregovoriti: Poštna društva v Sloveniji so zgolj varanje članstva. Prazne kulise, za katerimi ni nič. Nikjer protokolirane in nikjer priznane firme. Ta društva niso dosegla nobenega uspeha, pa tudi niso kriva nobenega neuspeha. Ker so pač samo navidezna društva.

Uradniško društvo se je ustanovilo iz bedastega predvojnega mišljenja, da »gospod« in »sluga« ne moreta skupaj sedeti. Vsa vojna in povojna doba je pa dokazala, da smo vsi skupaj hlapci. Uradniško društvo torej nima pravice do obstoja.

Društvo nižjih uslužbencev je pa podporno društvo, ne pa strokovna organizacija. Izkazalo se je v tombolah in pri veseljih, z uspehom deli podpore, kupiči premoženje kakor da je banka, za stanovsko-strokovno delo pa nima ne smisla, ne volje, ne zmožnosti. Društvo nižjih uslužbencev torej nima pravice go obstoja.

Ostane torej še enotna oblastna organizacija kot podružnica Saveza v Beogradu. Ta se mora reformirati, reorganizirati, združiti vse pozitivne elemente, ki vedo, kaj je organizacija in kakšen je njen cilj in namen. Tako prečiščena naj gre na delo, ki se mu pravi: **boj za biti ali ne biti**. Če tega nečemo ali ne moremo, naj se organizacija kot nepotrebna razpusti!

(Dalje prihodnjič).

Poštni uslužbenci kupujte pri trgovcih, ki inserirajo v Poštnem glasniku.

Fej.

Zovi, samo zovi!

Dolgo že odlašamo z odločilnim korakom, tako dolgo že, da so nas skoraj že do golega slekli. Kmalu nas bodo oropali vseh pravic, ki smo jih še imeli. Vprašanje, kaj sedaj storiti, ni bilo še nikdar tako aktualno, kakor je baš danes.

Ni dolgo tega, ko smo se pustili preslepiti z znanimi poplavam, ne da bi kaj resnega ukrenili. V najkrajšem času se nam obetajo še mnoge take »dobrote«, proti katerim bomo protestirali, storili pa prav nič. S poplavam so nam zmanjšali prejemke za povprečno 4%, za penzijski fond so predvideni tudi 4%, davek na plače tudi ne bo manjši, — sedaj pa naj se še draginjske doklade zmanjšajo! To se pravi, da bodo plače v najkrajšem času za 20% manjše kot pred dobrim letom, zato pa bo moral državni uslužbenec za 10% več delati, ker je redukcija neizbežna.

To so številke, ki malo govore, povedo pa mnogo, premnogo. Seveda, poštarji v Sloveniji smo še vedno kakor smo bili. Borimo se še naprej vsak za svojo organizacijo, kakor da se nas vse to nič ne tiče. Enim gre za prednost pri napredovanju, drugim za enakopravnost, tretjim za obleko in čevlje, četrtim za tehnične doklade, petim za nočnine itd., vladi pa gre za to, da nas najprej sleče do nagega (to se zna zgoditi že s 1. aprilom 1928), potem pa s tem razbičenim in izmučenim telesom pognoji to tužno jugoslovansko zemljo.

Boj je torej neizbežen. In sicer takoj! Drugače je propast nas in države pribita. Pred vsakim napadom pa mora poveljnik pregledati in presmatrati svojo armado, jo primerjati s sovražnimi silami, napraviti načrt napada in eventualnega umika. Pri taki armadi kakor je naša niso to nikake matenosti. Koliko ljudi šteje naša armada in kakšni so ti ljudje? Ne enega ne drugega ne vemo. Veliko število državnega nameščen-

stva stoji izven organizacije samo zato, ker ne pričakujejo od nje nobenega energičnega koraka in ker smatra voditelje organizacije za bojazljivce. Kvaliteta našega članstva se tudi ne da z gotovostjo ugotoviti, ker ni v resnem boju preizkušeno. Zato pa ne smemo te armade podcenjevati, ker je nismo še dovolj preizkusili in ker je ne poznamo od strani resne in potrebne borbenosti.

V prvi vrsti je poklicana strokovna organizacija, da napravi prvi korak. Potrebna je akcija za skupni nastop vseh poštinih nameščenecv v vprašanju, ki boli vse enako in kjer ni razlike med juristom, maturantom, oficijantom, zvaničnikom, demokratom, klerikalcem itd. S sovraštvom, ki je vzrok razcepljenosti, moramo nehati in pričeti resno in smotreno delo. Za obleko, čevlje, reorganizacije, napredovanja, občne zборе itd. ne potrebujemo organizacije. Ta vprašanja rešujejo ministrstva in politični klubi. Mi rabimo organizacijo zato, da bodo odločilni faktorji pomislili, kaj bo organizacija rekla in storila, če bodo bičali njeno članstvo. Samo organizacija more in mora voditi državne uslužbenec do rešitve. Le ona more z eno samo besedo potegniti vse svoje bojovníke v boj za življenje in smrt.

Sedaj je tudi čas, ko se moramo razkrinkati in priznati, da mi nobenih idealov več. Vse ideale, s katerimi smo pozdravili svobodo in nove razmere, so nam vzeli, zdaj pa nam hočejo vzeti še pravico do poštenega življenja. Pustimo ideale za poznejši čas in pričnimo boj, pa naj gre kamor hoče. Če že moramo poginiti, je v boju vsaj pogin časten da ne poginemo kakor berači, tatovi ali politični zločinci.

Organizacija, ki je vedno stala na strani svojega članstva, naj sedaj ne pozabi na svojo dolžnost in naj ne odlašaj, ker je drugače vse zamujeno. Z geslom kruh ali smrt! naj nas pozove v boj in vsi ji bomo sledili.

V slovo tov. Mihi Lahoviču.

Ker sem po društveni in stanovski dolžnosti zadržan, da bi se udeležil dne 21. februarja slavlja ob Tvoji odhodnici iz aktivnega poštnega življenja, naj zadostujejo v poslovlje te skromne vrstice, ki Ti jih piše Tvoj stari tovariš in sobojevnik.

Zbralj ste se (v duhu sem tudi jaz med vami), ko se poslavljate od težke, trudapolne in odgovorne službe naš dragi tovariš Miha

Lahovič. Dolga je doba preko 35 let težke poštne službe, če pogledamo naprej v bodočnost; a je le trenutek, če pogledamo nazaj v preteklost. Mladosten in čil na duhu in telesu stopaš danes v mirnejše življenje v zasluženi pokoj.

Veže me tovariška dolžnost, da Ti izrekam priskrbe čestitke in najlepšo zahvalo za Tvoje požrtvovalno delo. Ti si bil med

držaj za most. Podjetnik pripelje na mesto voz lesa, ga nekoliko steže ter postavi na mesto segnilega držaja.

Mar mislite, dragi bralci, da je držaj že narejen in da ne bo ž njim nobenih skrbi več? E, kaj šel! Župan naznanj uslužbencu, da je držaj že popravljen, uslužbenec pa javi podžupanu. Podžupan državnemu stavbnemu uradu. Državni stavbni urad pošlje k kolavdaciji svojega človeka, ki ima preizkušati, ali držaj ustreza svoji nalogi. Recimo, da je držaj dobro narejen. Stavbni urad vzame to v vednost in pozove podjetnika, naj pošlje račun za delo. Ta sestavi račun in ga predloži ministrstvu v odobritev. Ministrstvo predloži to računskemu oddelku. Računski oddelk odobri (primera, da bi se račun ne odobril, nočem niti vzeti v misel) in vrne zopet ministrstvu. Ministrstvo pošlje račun županstvu in ob enem obvesti o tem davčni urad. Županstvo predloži vso skladanico spisov državnemu stavbnemu uradu. Državni stavbni urad odobri račun — in denar se sedaj res nakaže. Podjetnik gre na davčni urad in podpiše nakaznico, na kar se mu znesek izplača.

Mostni držaj.

(Administrativna historija).

Recimo, da segnijo na neki cesti mostni držaj. Saj prav zares segnijo. Župan to opazi in reče sam sebi, recimo, da bi takole pravil: »Kaj lahko bi se voznik prevrnil v jarek tudi s konji vred, za kar ne maram prevzeti nobene odgovornosti.«

Pa napravi poročilo o trhlenju držaju cestnemu komisariju. Cestni komisar predloži prošnjo okrajni oblasti. Okrajni glavar poroča podžupanu. Ta odstopi zadevo državnemu stavbnemu uradu. Državni stavbni urad pošlje na mesto svojega človeka, da ugotovi, ali je držaj v resnici segnil. Odpodanec stavbnega urada javi, da je držaj res prelomljen.

Državni stavbni urad se zadeve res porprime: sestavi proračun ter ga pošlje ministrstvu. Ministrstvo izroči akt (ko sta ga že rešila tajnik in koncipist) računskemu oddelku. Ta odobri proračun in ga vrne ministrstvu. Ministrstvo ga pošlje na županstvo. Županstvo razpiše natečaj. Podjetniki predložijo svoje ponudbe. Nato se vrši razprava. Končno je podjetnik obveščen naj napravi

PETETEFILM.

Zadnjič sem moral službeno nujno govoriti iz Zagreba po telefonu z Mariborom. Predstavim se službojuči uradnici s prošnjo, da me zveže z Mariborom. »Pokličite na telefonu milostljivo revizorico in zaprosite službeno zvezo, drugače ne dobite Maribora«, mi pravi uradnica. — **Milostljiva revizorica?** Zaboga, kakšna šarža pa je to? Nema toga kod nas. Zaposlim zvezo od centrale. Čakam 5, 10 minut. Nič. Ponovno zaprosim tovarišico, naj mi pomaga, da dobim zvezo. Ne brez uspeha. — »Halo! Molim ljepo milostivu revizorico. Halo, halo! Molim ljepo milostiva revizorico, službeno vezu sa Mariborom za ambulančnog činovnika«. — Drr, drr, hvala Bogu, Maribor je tu. Po dveh minutah pa nas »milostljiva« (ali kdo?) že prekine. Bojim se, da zato, ker ji nisem šel roke poljubiti.

»Milostljiva« revizorica? V dobi demokracije in prosvete ta staroveški bizantizem v hrvatski metropoli, v zagrebski telefonski centrali? In to kolegica kolegici? Kako pravijo tam potem šele direktorjevi gospej?

tistimi, ki si oral ledino našim organizacijam. Ti si eden onih redkih tovarišev, ki se niso ustrašili ne truda ne žrtve, da so dajali življenske sile svoji organizaciji. To so Tvoje velike zasluge, ki jih zgodovina naših strokovnih in stanovskih organizacij ne bo nikoli pozabila. Želim in upam, da bo Tvoje življenje v miru in pokoju še dolgo in nekaljeno. Tvoji tovariši, ki smo Te spremljali v dobi Tvojega službovanja, bomo stali tudi še nadalje ob Tvoji strani. Če se poslavljáš danes od nas, vemo, da se ne poslavljáš tudi od našega društvenega delovanja. Svojo službeno dolžnost si res dovršil, toda preveč je še moči in svežosti v Tebi, da bi Te pustili stran od onega dela, ki še ni dovršeno.

Tebe in nas čaka še velika naloga, morda večja in težja ko kedaj preje. Treba bo velike preudarjenosti, treznega razuma in energičnega dela, če hočemo, da dosežemo načrtani cilj. Zato Te kličemo nazaj v naše društveno kolo, da boš tudi v bodoče stal v naših prednjih vrstah, nas organiziral, spodbujal in nam svetoval. Tudi v Tvoje požrtvovalno delo, dragi tovariš, je padla marsikatera grenka kaplja razočaranja, ali to Te ni omajalo, temveč še podkrepilo, da si potem z dvojno silo in močjo zasledoval svoj in naš cilj. Največja moč na svetu je volja, pravi naš pesnik Aškerc, in to voljo imaš Ti dragi Lahovič v polni meri.

No, zdaj je pa menda vendar rešen curriculum tistega nesrečnega držaja — si gotovo vsi mislite. O ne, dragi bralci, zdaj pridejo še drugi odseki.

Dva poverjenika državnega stavbnega urada, eden ki je konstatiral, da je držaj zlomljen, in drugi, ki je kontroliral narejeno delo, sta podala svoj potni troškovnik in si zaračunila vožnjo in dnevnice. Državni stavbni urad predloži račun ministrstvu. Ministrstvo ju odstopi računskemu oddelku. Vzemimo krajšo pot in recimo, da računski oddelk računa odobri in ju vrne ministrstvu. To jih pošlje županstvu in obvesti davčni urad. Županstvo obvesti državni stavbni urad, ki račun potrdi in oba poverjenika oddeta na davčni urad, kjer se jima potni stroški izplačajo. In šele zdaj je v labirintu administracije blodeči držaj na vse zadnje vzet z dnevnega reda.

Pa kaj se je zgodilo? Dasi smo izbrali najkrajšo pot, je trajala rešitev tako dolgo, da je držaj v tej dobi spet segnil. To župan zopet javi uslužbencu, uslužbenec podžupanu, podžupan državnemu stavbnemu uradu in tako dalje na vse večne čase. Amen.

(Po Kolomanu Mikszáthu.)

Mj Tvoji tovariši in organizatorji gledamo v Tebi voditelja, ki ni nikdar odjenjal ali se na sredi poti ustavil, ampak z vso silo šel za ciljem, ki privede do končne zmage. Ti si bil vedno na mestu, naj si bo na polju stanovske ali socialno ekonomske zaščite nižjih poštinih nameščencev.

Ob priliki, ko se poslavljáš od aktivne poštne službe, Ti želimo, da bi ostal še dolgo vrsto let zdrav in čil v spodbujo in v ponos sebi in nam. Če se Ti kdaj stoži po minulih dneh, takrat se spomni svojih tovarišev, ki si jih imel, jih še imaš in jih boš imel do poslednje ure.

Sprejmi dragi tov. Miha, moje in mojih tovarišev najpristrčnejšo zahvalo za Tvoje požrtvovalno delo in zagotovilo naše iskrene tovariške ljubezni.

Tvoj stari Martinšek.

Dobrota:

VI redni letni občni zbor

»Dobrote«, obsmrtnega podpornega društva poštinih nameščencev v Ljubljani

se bo vršil dne 4. marca 1928. ob pol 9. uri dopoldne v kurzni dvorani poštne direkcije v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2-II. — Če občni zbor ob tej uri ne bo sklepčen, se bo vršil eno uro kasneje t. j. ob pol 10. uri občni zbor, ki bo sklepčen neglede na število navzočih članov.

Dnevni red.

1. Poročilo odbora.
2. Poročilo pregledovalcev računov.
3. Predlogi odbora in članov.
4. Volitve predsednika, odbora in pregledovalcev računov.
5. Slučajnosti.

Predlogi članov se morajo najkasneje 8 dni pred občnim zborom prijaviti odboru, ker se sicer o njih na občnem zboru ne bo sklepalo.

ODBOR.

ODBOROVI PREDLOGI »DOBROTE«.

Odbor »Dobrote«, obsmrtnega podpornega društva poštinih nameščencev v Ljubljani, namerava na prihodnjem občnem zboru dne 4. marca t. l. staviti tele predloge:

1. da se zviša mesečni obsmrtni prispevek od sedanjih 4 Din na 5 Din (torej za eno četrtino), prispevek za otroke po 2 Din pa naj bi ostal neizpremenjen;

2. da se zviša najvišji znesek obsmrtnih podpore od sedanjih 3000 Din na 5000 Din (torej za dve tretjini) in za otroke od 1500 na 2000 Din (t. j. za eno tretjino). Člani, ki so šele po 30. juniju 1927 pristopili k društvu, bi pridobili pravico do te podpore šele po 5 letih članstva. Prej pa bi imeli pravico do tehle podpor: prvega pol leta nič, do enega leta 1500 Din (za otroke 750 Din), do dveh let 2000 Din (1000 Din), do treh let 2500 Din (1250 Din), do štirih let 3000 Din (1500 Din), do petih let 4000 Din (2000 Din) in po preteku petih let 5000 Din (otroci 2000 Din);

3. da se pristopnine uredi takole: za otroke od 2 do 7 let 10 Din, za otroke od 7 do 21 let 20 Din, za odrasle do 30 let 30 Din, do 35 let 50 Din, do 40 let 100 Din, do 45 let 200 Din.

Člani »Dobrote«, ki bi se s temi predlogi ne strinjali ali ki bi imeli k njim kaj pripomniti, naj pošljejo svoje pripombe najkasneje 8 dni pred občnim zborom odboru »Dobrote«, drugače se smatra, da so s predlogi zadovoljni.

Odbor.

ČLANSKO GIBANJE »DOBROTE«.

V zadnjem četrtletju 1927 je k »Dobroti« na novo pristopilo 28 rednih in 11 izrednih članov, skupaj 39 članov. Izstopilo je v tem času 11 članov, in sicer 5 zaradi smrti, 6 pa je bilo izključenih po čl. 7 društvenih pravil. Umrli so: Primšar Peter, Krolnik Anton, Turin Valentin, Puntar Frančiška in Novak

Jožefa. N. v m. p.! Njih preostalih je društvo izplačalo v štirih primerih po 3000 Din, v enem primeru pa 1000 Din podpore.

V letu 1927. je pristopilo k »Dobroti« 380 novih članov, umrlo pa je 18 članov. Društvo je štelo konec lanskega leta 2422 članov. Podpore je v l. 1927. izplačalo 52.000 Din. Od ustanovitve društva pa do konca pret. l. je umrlo 59 članov. Njih preostalih je društvo v tem času izplačalo 127.700 Din podpore. Pri prihodnjem občnem zboru bo stavljen predlog za zvišanje obsmrtnih podpore.

Tovariši, tovarišice, pristopite k »Dobroti« vsi, ki še niste nje člani! Nikomur naj ne bo žal malenkostnih prispevkov, ki se tako bogato obrestujejo. Vsak bodi član svoje strokovne organizacije, vsak bodi član »Dobrote«!

Organizacijsko gibanje.

VABILO

na

redni letni občni zbor

Osrednjega društva nižjih poštinih uslužbencev, ki se bo vršil

dne 26. februarja ob 14. uri v beli dvorani hotela »Union«.

DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročila predsednika, tajnika, blagajnika in nadzorstva.
3. Sklepanje o absolutoriju.
4. Volitve.
5. Določitev članarine, bolniških podpor in prispevkov krajevnim skupinam.
6. Slučajnosti.

Ako bi občni zbor ne bil ob napovedani uri sklepčen, se skliče pol ure kasneje in z istim dnevnim redom ob vsaki udeležbi delegatov, nov občni zbor.

Odbor.

OBČNI ZBOR DRUŠTVA PTT. URADNIKOVI.

Kakor smo na kratko v P. glasniku že poročali, je bil naš letošnji občni zbor v Celju eden izmed najlepših, kar smo jih doslej imeli. Zato smatramo za potrebno, da v glavnih obrisih seznanimo člane o referatih in o poteku obč. zbora.

Zborovanje je otvoril in vodil predsednik tov. Čampa, ki je pozdravil vse goste, predstavnik službene oblasti in organizacij, delegate, zaupnike in vse člane. Občni zbor je brzojavno pozdravil tudi naš Savez v Beogradu, kateremu smo pozdrav istotako brzojavno vrnili z zborovanja. Nato so sledila poročila društvenih funkcionarjev. Predsed. tov. Čampa je v svojem poročilu izjavil v glavnem tole:

Občni zbori organizacij so javno polaganje računov. — Poročila društvenih funkcionarjev imajo namen prelistavati, razkazovati, tolmačiti in komentirati bilanco o delovanju, o napredovanju ali nazadovanju v organizaciji za dobo trajanja mandata, ki ga je dala najvišja instanca organizacije njenim voditeljem. Organizacijam drž. nameščencev je v današnjih razmerah in časih težko in neprijetno polagati javne račune. Kajti bilance naših organizacij izkazujejo leto za letom večja pasiva. Dvakrat težko je to organizacijam, ki v tej težki in usodni preizkusni dobi nimajo dovolj uvidevnega članstva, ki bi bilo zmožno z objektivnostjo in razumevanjem analizirati vse vzroke in razloge, ki so usvarili današnjo vesplošno kritično stanje. Ni lahka naloga, pravilno analizirati vse te vzroke in razloge, vse pojave, ki so utisnili svoj pečat današnji socialni strukturi. Zakaj njih korenine segajo v globine, se izgubljajo v labirinte, kamor je težko prodreti razumu človeka, ki ni navajen orati v globoke brazde. Današnje stanje človeške družbe, naša sodobna socialna struktura je produkt velikanskih idejnih borb, je posledica neumornega iskanja človeškega duha, ki išče na starih, porušeni temeljih novih vrednot na vseh poljih človeškega udejstvovanja: na gospodarskem, političnem, kulturnem, kratko na vseh arenah in potih, kjer se vrši borba za človeško srečo. Vsak, tudi najprimitivnejši človek danes ve ali vsaj slutiti, da se nahaja človeštvo na nekem prelomu. Zdi se mu, kakor da je vse življenje skočilo iz normalnega tira in zavozilo nekam, kjer ne more

obstati, marveč mora najti zopet svoj pravi tir. Človeštvo živi danes kakor v pričakovanju nekega izrednega dogodka, ki bo pognal vse življenje zopet v uravnovešeno strugo. Zato je deloma razumljiva današnja velika apatija človeštva, ki je obupalo nad svojo lastno močjo, kakor da bi čutilo, da se je zlomilo v samem sebi in da mora nujno slediti ali neizbežna propast ali pa odrešitev od neke višje sile.

V tem psihološkem razpoloženju današnje dobe temelje tudi vsi abnormalni pojavi v človeški družbi: skrajni materializem, pretirana nagnjenja in kult nekega zlaganega modernizma, ki je često popolnoma negativen in ki nima v sebi absolutno nekake etike. Odtod toliko zablod med moralnim in nemoralnim, da velja danes za moralno nekaj, kar je veljalo še pred nedavnim v očeh vseh normalnih ljudi kot absolutno nedovoljeno in nemoralno.

V tem psihološkem razpoloženju današnje dobe temelji tudi klasična desinteresiranost ljudi nad vsemu pokreti človeške družbe, ki teže za izboljšanjem stanja s pomočjo norm in sistemov, ter na bazi etičnih načel, kakršna so se uveljavljala v tej ali oni obliki skozi vso zgodovino človeštva, t. j. s pomočjo organizacijske tehnike. Dasi je ta sistem najprirodnejši zakon vseh vekov, dasi ni ta sistem tuj niti najprimitivnejšemu človeku, dasi je sila organizacije preiščena od pamtveka in dasi vsak ve, da je to edina uspešna pot do moralnih in materialnih uspehov, vendar je ljudstvo ravno v pogledu organiziranja danes najbolj pasivno. In to celo v organizacijah, ki streme v prvi vrsti za materialnimi uspehi, dasi ravno se čuje to spricho današnjega zgolj materialistično usmerjenega človeka paradokso. To znači, da zmaguje nad čutom kolektivnosti ideja individualnosti, ideja osebnosti, kult močnega človeka. Ta kult je bil od nekdaj izraz najsurovejšega materializma, tistega materializma, ki priznava brahialni osebi, pesti, despotsko in tiransko oboroženim ljudem pravico, da vladajo in odločajo usodo stotisočev ljudi po izjemnih zakonih in postavah, ki veljajo samo za močne in ki si jih ti sami postavljajo.

(Dalje prihodnjič.)

To in ono.

Sestanek Oblastne organizacije. Vrnivši se s potovanja iz Beograda, je sklical predsednik OPO za soboto, dne 28. januarja, javni sestanek v hotelu Miklič v Ljubljani. Sestanek je posetilo okrog 70 članov, ki so živahno pritrjevali odločnim izvajanjem poročevalca. Ako in kadar bi mariborsko članstvo želelo tak sestanek, naj se dogovorita tamkajšnji krajevni skupini (uradniška in od nižjih uslužbencev) ter sporočita Oblastni organizaciji, ki bo taki želji enkrat ali dvakrat na leto rada ustregla.

Novi šef občnega odseka. S 4. februarjem t. l. je prevzel vodstvo I. odseka g. dr. Bogdan Kurbus, šef odseka I./5 kat. Dosedanji šef personala šef odseka I./5 kat. g. Anton Vesenjsek je prevzel vodstvo II. (poštne) odseka.

Redukcija državnih pošt. Ministrstvo je odredilo, da se pretvorijo vse državne pošte, ki nimajo več ko 20.000 delovnih enot na leto, v pogodbene pošte. V Sloveniji bi bilo s tem odlokom prizadetih 45 pošt. Baje se izvede to že 1. aprila t. l.

Prvo jugoslovansko abstinentno društvo se je osnovalo pred 30 leti (1877) v Varešu v Bosni. To društvo je ustanovil fra Filip Poljaković v zvezi s škofom Vuličičem. Prijavila sta se kot dosmrtna člana društva. Društvo pa je že leta 1878. zaradi vojne v Bosni propadlo.

Zahvala. Najtoplejše se zahvaljujem društvu »Dobrota« za točno izplačano posmrtnino po pokojni soprogi Jožefi Novak. — Ivan Novak, pog. poštar, Dole pri Litiji.

Kdo iz Ljubljane ali okolice bi hotel prostovoljno zamenjati službeno mesto s selskim pismošom v Hrastniku? Ponudbe prosim na pošto Hrastnik.

Zahvala. Za nabavo deležev za »Poštni dom« so nabrali prostovoljne prispevke in nakazali krajevni skupini v Celju tov. Ivo Gorečan v Vojniku 230 Din in tov. Olga Zajčeva v Braslovčah 145 Din. Tov. Albin Della Mea v Celju in tovarišica Franja Zinauer v Šmartnu ob Paki sta pa darovala krajevni skupini v Celju vsak po 50 Din. Zavednim članom se odbor najpristrčnejše zahvaljuje.

Reorganizacija pošt v tržaškem poštnem ravnateljstvu. Italijanska vlada je zadnja leta večr.o

poštne poslov oddala v najem zasebnim podjetnikom. Tako ima v Trstu neki Ivo Aloisio v oskrbi pobiranje pisem iz nabiralnikov, katerih je v mestu okoli 90. Nadalje vodi izmenjavo poštne sklepe med glavno pošto, kolodvorsko pošto, podružnicami in parniki, ki prevažajo pošto. Družba »Societa Cooperativa« skrbi za dostavo brzojav in ekspresnih pošilk. Odpravo paketov pod 20 kg je prevzelo več spedijskih tvrdk. Ves ta obrat se vrši pod nadzorstvom inspektorjev ter poštne, brzojavne in telefonske milicije. V zasebnih rokah je še več drugih poštne poslov. Tako je prešel na pr. telefonski promet na zasebne industrialce. Tudi pošte po deželi vodijo po večini zasebniki. Toda privatiziranje poštne prometa je v občutno škodo pomenu in nalogi, ki

ju ima pošta za prosveto, trgovino in industrijo. Poštna služba se vrši tako nekam po domače. Italijanska pošta se že pred svetovno vojno ni mogla meriti z avstrijsko, a po zgoraj opisani reorganizaciji sta točnost in red še globlje padla. Dandanes je telefon najbolj priljubljeno prometno sredstvo, saj izpodriva od leta do leta korespondenco in brzojavke, a baš italijanski telefon je tako na slabem glasu, kakor v malokateri kulturni državi.

Osebnosti.

Postavljeni Marija Inglič za dnevnika v Žireh. — Premeščeni: Pb. ur. II/3 Karel Kosem

iz Celja v Mozirje za upravnika; pb. ur. II/4 Leopold Širnik iz Mozirja na Ljubljano 2 in Antonija Črnjač z Ljubljane 2 na Ljubljano 1; telef. III/3 Pavlina Milavec iz Nove vasi pri Rakeku na Rakek in Milena Perše z Maribora 1 v Apače; prip. III/4 Slavka Pehani z Rakeka v Novo vas pri Rakeku in Franja Vesnjak iz Dolnje Lendave v Ptuj; zvan. 2. skup. Josip Zalezina iz Zidanega mosta na Maribor 2 in služitelj 2. skupine Tomaž Pavli iz Pragerskega v Zidani most. — Upokojeni: Upravnik II/2 Alfonz Ravnikar v Novem mestu. — Odpuščeni: Pogodbeni poštar Tomaž Galobčič v Sv. Jakobu v Slov. gorici in dnevnika Filip Dolenc v Žireh. — Poroke: Pogodbena poštarica Erna Geršak v Petrovčah se je poročila z učiteljem Srečkom Pečarjem.

A. Škedelj, Ljubljana

Stari trg 11a

priporoča po najnižjih cenah:
šolske in pisarniške potrebščine, razglednice in papir
NA DROBNO! NA DEBELO!

CEVLJE, NOGAVICE, MOŠKE KLOBUKE,
KRAVATE, ROKAVICE, DOMAČE ČEVLJE

KUPITE NAJBOLJE PRI

ANICI TRAU
MARIBOR GRAJSKI TRG ŠTEV. 1.

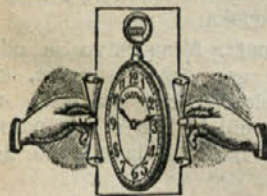
Ne samo nizke cene,

ampak tudi kvaliteta blaga,
ki ga kupite v trgovini pri

J.N. Šoštaric, Maribor

Vas zadovolji v vsakem oziru. Na zalogi
je največja izbira najnovejšega blaga
za moške in ženske obleke ter
perilo. Izgotovljene obleke in
perilo, kravate, robce,
nogavice, odeje, posteljno
perje itd.

Kljub nizkim cenam, dobite blago tudi
na obroke in se cene ne zvišajo.

**Zo je prava
švicarska ura**

katera se največ hvali, kupuje in vsem priporoča, ker trpi najdalje brez popravkov kaže točni čas ter spada med najboljše švicarske ure in je pri tem zelo poceni:

Št. 100. **Žepna ura, Anker** samo 49⁶⁰ Din
Remontir Roskopf
Št. 111. **Anker Remontir** samo 69²⁰ Din
Roskopf s 3letn. jamstvom
Št. 115. **Budilnica Anker** samo 64²⁰ Din
stroj s 3letn. jamstvom
proti povzetju ali predplačilom.

**Brez rizike. Kar Vam ne odgovarja,
se zamenja ali se vrača denar.**

Na celem svetu znane „IKO“ ure v zlatu, srebru, niklu
v najlepši obliki, zapestne ure, verižice, bogata izbira
prikladnih darov in drugih predmetov najdete v veliki
ceniku s slikami, katerega pošlje na zahtevo brezplačno.

**Svetovna hiša ur
H. Suttner, Ljubljana**

Dobro in poceni kupite vse manufakturno
blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg šte. 17.

JOSIP OLUP, Ljubljana

priporoča svoji

trgovini z manufakturnim blagom in
moškimi oblekami

domačega izdelka po najnižjih cenah. Obleke po
naročilu se najhitreje in najsolidneje izvršujejo.

Priporoča tudi svojo dobro gostilno „**POD TRANČO**“
v kateri se točijo pristna najboljša štajerska in
dolenjska vina.

**Velika zaloga tapetniških izdelkov,
žime, afrika — solidno — najceneje nudi**

Rudolf Sever
Ljubljana, Mariin trg 2.
Drž. uslužbencem tudi na obroke.

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ, Ljubljana,
Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo
dežnikov in sprehajalnih palic.

Ljubljanska gradbena družba z.o.z.
Ljubljana,
Slomškova ulica 19, telefon 527.
Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
parna žaga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.

SCHNEIDER & VEROVŠEK

trgovina z železnino na drobno in debelo.
Največja zaloga strojev in orodja za poljedelstvo
in industrijo, kakor tudi bogata izbira
vsakovrstne kuhinjske posode in vsega
v železninarsko stroko spadajočega blaga.

Ljubljana, Dunajska cesta šte. 16.

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO
pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv
o. z. Ljubljana-Medvode
Lastnik: **Franjo Medić.**

NOVA ZALOŽBA

r. z. z. o. z.

Ljubljana, Kongresni trg 19,

in podružnica Nove založbe, prej

I. GIONTINI

Ljubljana, Mestni trg 17.

priporoča v nakup šolske in pisarniške potrebščine,
kakor tudi knjige vseh tu- in inozemskih založb.

Pri nakupu manufakturnega blaga, kakor tudi moških
in otroških oblek vseh vrst, se priporoča
trrdka

FR. SLOVNIK

Ljubljana, Stari trg 2.

Obleke po meri se ceno, točno in najsolidneje
izdelujejo.

Modna manufakturna trgovina
FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke
potom Gospodarske zadruge poštih nam. ščencev.

Cene zmerne. Postrežba točna in solidna.

Franč Prevoršek

preje

M Ban, Ljubljana

se priporoča za nakup manufakturnega blaga
na obroke. Izdelujem obleke po meri za dame
in gospode.

Ustanovljeno 1852

Ustanovljeno 1888

TEODOR KORN, Ljubljana
Poljanska cesta 8.
(preje Henrik Korn)

**krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. — Instalacija vodovodov.**

Naprava strelododov. Kopališke in klosetne naprave.
zdelovanje posod iz pločevine za frnež, barvo, lak
in med vsake velikosti kakor tudi posod (škate)
za konzerve.